

Alle gekheid op een stokje **(Joking Apart)**

Relatiekomedie in vier bedrijven

door

ALAN AYCKBOURN

vertaald door

Jack Nieborg

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALLE GEKHEID OP EEN STOKJE- JOKING APART** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ALAN AYCKBOURN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Rik
Andrea
Hugo
Bea
Pelle
Liza
Bert
Anka
Angelique
Astrid
Lotje

DECOR:

Een tuin. In de tuin bevindt zich een slecht onderhouden tennisbaan die gedeeltelijk zichtbaar is. Om de tennisbaan staat een schutting met een deur erin. Halverwege de eerste scène van het eerste bedrijf wordt deze schutting gesloopt. Het grootste gedeelte van de baan is niet zichtbaar. Aan de andere kant van de tuin staat een klein, verweert theehuisje. Verder is er veel platgetrapt gras en staan er bomen, struiken en bosjes. Een prachtige speelplek voor kinderen, een oerwoud voor volwassenen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Het is middernacht, twaalf jaar geleden op eenendertig december. Het is een heldere avond met een mooie maan. Vanaf de tennisbaan hoort men het vrolijke gekrijs van drie kinderen tussen de vier en zes jaar oud. Rik, een man van bijna dertig, komt op vanaf het verst gelegen gedeelte van de tennisbaan. Hij draagt een jas met sjaal, oude broek, rubberen laarzen en heeft handschoenen aan. Hij heeft een aansteeklont bij zich.

Rik (*schreeuwt naar de kinderen achter hem*): De eerste van jullie die de andere lonten aanraakt, steek ik in de fik. Duidelijk? Lotje, jij bent de oudste, zorg dat ze ook van het vuurwerk afblijven! Jij hebt nu de leiding, dame.

Andrea (*niet zichtbaar, vanuit het huis*): Zijn we al zover?

Rik: Waar blijven jullie? We staan hier al uren te blauwbekken.

Andrea (*niet zichtbaar*): We komen.

Rik: Denk je om de lucifers?

Andrea (*niet zichtbaar*): Dat heb ik aan Bert overgedragen. (*Andrea komt op, ze is twee jaar jonger dan Rik. Ze is ontwapenend spontaan en al is ze niet knap, toch ziet ze er leuk uit*) Het lijkt hier wel een spookhuis. (*steekt de hand uit naar iemand achter haar*) Voorzichtig, Mevrouw.. eh.. Ellens. Heeft u genoeg licht? (*ze schijnt met een zwak zaklantaarntje druk om zich heen*)

Rik (*komt met z'n aansteeklont op hen af*): Hier, laat mij maar...

(*nu is te zien dat Andrea de familie Ellens begeleidt. Het zijn Bea, een magere, gespannen vrouw van vierentwintig en haar man Hugo, een predikant van zesentwintig. Hij is verlegen en zenuwachtig, maar probeert kalm en overtuigend over te komen*)

Bea: Ach, dat is erg aardig van u.

Hugo (*in het donker*): Aagh....

Rik: Daar achteraan ook alles goed?

Hugo: Ja hoor, alles prima in orde, meneer Klaassens.

Andrea (*in de buurt van het theehuisje*): Is het goed als we hier blijven staan kijken?

Rik: Je staat daar wel heel ver weg. Ik denk niet dat je alles goed ziet.

Andrea: Het lijkt me prima.

Rik: Kom toch op de tennisbaan.

Andrea: Nee, mevrouw Ellens kan niet zo goed tegen de knallen, lieverd.

Rik: Er zijn bijna geen knallen. Siervuurwerk knalt niet.

Andrea: Het is fantastisch hier. Mevrouw Ellens en ik vinden het goed

zo.

Bea: Zegt u toch alstublieft Bea.

Andrea: Dat is goed, noemt u mij dan maar Andrea en dit is Rik.

Rik: Aangenaam.

Hugo: Hugo.

Rik: Neem me niet kwalijk?

Hugo: Ik ben Hugo.

Rik: Wat heb je? Oh, Hugo. Ik begrijp het al. Zullen we dan maar? Waar blijft Bert met de lucifers?

Andrea (*roept*): Bert!

Rik: Bert!

Andrea: Bert!

Rik: We hoeven toch niet te wachten op de Knudsens?

Andrea: Nee, die zijn toch te laat.

Rik: Te laat? Dat kan niet. Pelle is nooit te laat. Dat moet je nu toch wel weten. Alle anderen zijn in zo'n geval te vroeg. (*roept*) Bert! (*Rik gaat naar het huis*)

Andrea (*lachend*): Dat zijn Rik z'n collega en z'n vrouw. Pelle en Liza Knudsen. Pelle is verschrikkelijk saai, ontzettend Scandinavisch. Hij is niet onaardig, maar hij is zo steriel. Doet nooit iets verkeerd.

Bea: Nee?

Hugo: Wat saai.

Bea: Dat kan toch niet? Ik bedoel, niemand...

Andrea: Hij geeft het nooit toe. Je moet je het zo voorstellen, je gaat naar hem toe en je zegt: "Ik hoop niet dat je het erg vindt, Pelle, neem me niet kwalijk, maar je staat van achteren in de brand. Er komt rook uit je mouwen en je kraag vat vlam." Dan zegt hij: "Nee hoor, niks van waar." En dat is het dan, geen discussie mogelijk.

Bea: Wanneer was dat?

Andrea: Wat?

Bea: Dat...

Andrea: Nee, ik noem die brand als voorbeeld. Zal ik wel opkomen door dat vuurwerk. Je moet het exemplarisch zien.

Hugo: Hij stond niet echt in de brand, lieverd.

Bea: Gelukkig maar.

Andrea: Wen er maar vast aan. Ik ben dol op grapjes. Niemand weet wanneer je mij moet geloven. Ook ikzelf niet. Niet dat iemand daar een probleem van maakt. Het maakt ze geloof ik niet zoveel uit.

Hugo: Het is wel erg aardig dat u ons gevraagd heeft.

Andrea: Ach ja, je kunt vaak wel een duwtje in je rug gebruiken, wanneer je ergens nieuw gaat wonen. Want zo lang wonen jullie toch nog niet in dat huis? Wanneer zijn jullie hier komen wonen?

Bea: Eergisteren. *(tijdens het volgende sluipt Hugo richting tennisbaan om te kijken hoe het met zijn kinderen gaat)*

Andrea: Heb je alles al een beetje op orde?

Bea: Nee, nog niet. Het is nog een grote bende. Ik ben blij dat ik voor een minuut of tien de deur even achter me dicht kon gooien.

Andrea: Nou ja, wij zitten hier nu zes maanden en het is nog steeds een troep.

Bea: Maar ja, jullie hebben zo te zien een heel groot huis.

Andrea: Ja, enorm.

Hugo *(bukt zich om door de bosjes heen tegen iemand te kunnen praten)*: Alles goed, Gert-Jaap? Je moet wel lief zijn tegen dat jongetje en dat meisje. *(ondertussen komt Rik terug met een doos lucifers)*

Andrea: Heb je ze?

Rik: Ja.

Bea: Speelt hij leuk, lieverd?

Hugo: Ja, hij is alleen een beetje druk, dat is alles.

Rik *(roept)*: Nog even geduld, jongens.

Andrea: Komen Bert en dinges niet naar buiten?

Rik: Geen idee. *(kijkt moeilijk)* De sfeer is nogal gespannen daarbinnen.

Andrea: Oh.

Rik: Ik ben maar weer meteen naar buiten gelopen. *(loopt naar de tennisbaan)* Goed dan, Jantje Ongeduld, wat is daar aan de hand?

Andrea *(tegen Hugo en Bea)*: Bert, die je net hebt gezien, en zijn vriendin, die je nog niet hebt gezien, maken elk weekend ruzie.

Bes: Och, heden.

Andrea: Dat zal wel echte liefde zijn.

Hugo: Ja, ja.

Bea: Het is prettig voor Gert-Jaap dat hier kinderen zijn om mee te spelen.

Andrea: Is dat nieuw voor hem?

Bea: Ja. Waar wij vandaan komen, waren geen kinderen van zijn leeftijd.

Andrea: Ach, hoe oud is hij?

Bea: Vier en een half.

Andrea: Dan zit hij precies tussen die twee van ons in. Lotje is bijna zes en Gijs werd afgelopen donderdag vier.

Rik *(niet zichtbaar)*: Daar gaan we dan. Iedereen klaar?

Andrea: Joehoe.

Bea *(bedekt haar oren en doet haar ogen dicht)*: Hè, bah. *(het geluid van vuurwerk)*

Andrea: Prachtig!

Hugo *(doet z'n best om zich voor Bea verstaanbaar te maken)*: Het is niet erg, Bea.

Andrea (*lachend*): Gaat het wel goed met haar?

Hugo: Ze kan niet zo goed tegen de knallen.

Andrea: Er zijn helemaal geen knallen. Zeg haar dat er geen knallen zijn.

Hugo (*schreeuwt*): Ze hebben geen knallen, Bea. (*onder luid gekrijs van de kinderen gaat een tweede vuurpijl de lucht in*)

Andrea: Lieverd? Rik?

Rik: Ja?

Andrea: Wil je ons even waarschuwen als je een knallerd aansteekt? Dan kan Bea daar rekening mee houden.

Rik (*niet zichtbaar*): Ik doe m'n best.

Andrea: Straks, als het vuur brandt, halen we er iets te eten bij.

Hugo: Is het wel verstandig om dat vuur midden op de tennisbaan te doen? Daar wordt het vast niet beter van.

Andrea: Nee, maar met zo'n baan ook niet minder. (*een nieuwe pijl gaat de lucht in. Bea duikt weer ineem*) Het ligt er verloren bij. We moeten het een keer laten renoveren. Ik vermoed dat de vorige bewoners het nooit gebruikt hebben. Spelen jullie tennis? (*kijkt naar Bea en ziet dat ze niets gehoord heeft*) Oh.

Hugo: Ik heb het wel eens gedaan, maar Bea geloof ik nog nooit.

Andrea: Ik kan er niks van. Misschien kunnen we samen eens een balletje slaan.

Hugo: Goed idee. (*het licht van het vuurwerk gaat uit*)

Bea: Is het weer veilig?

Andrea: Ja hoor, kom maar weer tevoorschijn. (*een grote knal. Bea gilt en duikt ineem. Hugo gaat naar de tennisbaan om naar de kinderen te kijken*)

Rik: Foutje! Dat was een knal.

Andrea: Dank je, lieverd.

Hugo (*gebukt bij de bosjes*): Gert-Jaap? Je moet je bontmutsje netjes ophouden. Goed zo, heel goed.

Bea: Neem me niet kwalijk, ik kan er echt niet tegen....

Andrea: Geeft niet. Dat was ook een harde knal. Maar wat ik wou zeggen was dat ons huis vroeger een pastorie geweest is. Wist je dat.... (*een vuurpijl vliegt over, Bea duikt*)

...en daarna hebben ze... oh, nee.. (*roept*) Rik, heb je geen stillere? Bea overleeft dit niet.

Rik (*niet zichtbaar*): Wat?

Hugo (*komt snel terug*): Ja, neem me niet kwalijk. Ze had misschien beter thuis kunnen blijven. Ze is werkelijk als de dood voor die knallen.

Andrea: Wil je misschien liever binnen wachten?

Rik (*niet zichtbaar, tegen een van de kinderen*): Nee, nee, nee, afblijven. (*Hugo loopt er snel heen*)

Bea: Nee, het gaat wel.

Hugo: Heb je last van Gert-Jaap, Rik? Zal ik hem bij me houden?

Rik (*niet zichtbaar*): Nee hoor, hij is alleen een beetje druk... (*plotseling kwaad*) Gijs, die brandt nog. Leg neer!

Hugo (*niet zichtbaar*): Rustig, Gert-Jaap, je moet rustig doen. (*ondertussen komt Bert, een man van dertig, naar buiten. Hij gaat chagrijnig ergens apart staan*)

Andrea (*wijst naar hem*): Ach, kom toch hier, Bert. Je mist bijna alles. Komt Anka er ook aan?

Bert: Ik zou het niet weten.

Andrea: Waar is ze dan?

Bert: In de keuken, denk ik. Ze warmt de soep op. (*een vuurpijl gaat de lucht in*)

Andrea: Dat is lief van haar. (*kijkt naar het vuurwerk*) Is het niet prachtig? Hoe heet deze, lieverd? (*Bert kijkt op afstand ongeïnteresseerd toe. Hugo gaat naar hem toe*)

Rik (*niet zichtbaar*): Dat had je eerder moeten vragen, lieverd.

Andrea (*roept*): Gijs, kijk toch eens naar al die kleurtjes. Gijs? De kinderen zijn hier nog veel te jong voor, ze begrijpen er niks van. Hij kijkt de verkeerde kant op. Draai hem eens om, Lotje, zodat hij iets kan zien. Bert werkt voor Rik. Tijdelijk. Hij zit in de detailhandel. Wij importeren allerlei huishoudelijke spullen. Serviesgoed, meubelen, rechtstreeks van de fabriek. Allemaal uit Scandinavië.

Bea: Ah.

Hugo (*tegen Bert*): Het weer had slechter gekund.

Bert: Ja. (*er valt een stilte*)

Andrea: Ben je blij dat je hier nu woont? Ik bedoel, is dit de soort parochie die je graag wilt?

Bea: Ach, ja. Eigenlijk is het onze eerste echte parochie en we zijn natuurlijk blij dat we het konden krijgen. Hugo had misschien liever iets dichterbij de stad gezeten, maar ik hou hier wel van. Ik ben zelf opgegroeid op het platteland.... (*vuurwerk knalt. Bea slaat haar handen voor haar oren en uit beleefdheid doet Andrea hetzelfde. Het gesprek wordt*

schreeuwend voortgezet) Het voelt als een uitdaging. De predikant voor ons heeft hier vijftien jaar gezeten en hij was erg populair.

Andrea (*hoort niks*): Ja, ja.

Bea: Dat wordt nog een hele klus voor ons. Nee, nee, inderdaad. (*het gegier van een raket*) Kijk, een raket.

Rik (*niet zichtbaar*): Dat was een raket.

Andrea: Ja.

Hugo (*tegen Bert*): Raket.

Bert: Ja.

Hugo: Woon je ook hier in de buurt?

Bert: Nee.

Hugo: Ah.

Bert: Ik ben hier voor een weekendje.

Hugo: Ach, vrienden van de familie hier?

Bert: Zoiets.

Andrea: Zien jullie die raket, jongens? Zie je dat? Nee, boven, Gijs. In de lucht, boven je hoofd. Begrijp je dat nou? Hij lijkt wel niet goed.

Bea: Jullie huis was historisch gezien waarschijnlijk meer geschikt, maar toch heb ik een voorkeur voor dat knusse huisje van ons. In ieder geval wat ons privé-leven betreft.

Andrea: Maar natuurlijk. Voor je privé is het prachtig.

Bea: Makkelijk in het onderhoud. Doorgaans vind ik rode bakstenen niet zo mooi, maar in dit geval stoort het mij niet en wat het onderhoud betreft....

Andrea: Je hebt helemaal gelijk. Net als bij een nieuwbouwhuis. Dit huis hebben wij ook alleen maar gekocht, omdat het zo spotgoedkoop was. En we kenden toevallig de vorige eigenaar heel goed. Anders hadden we het nooit gekocht.

Bea: Het lijkt me een hele klus om dit te onderhouden.

Andrea: Dat is niet te doen. Ik begin er niet eens aan. Het is net een groot kippenhok. Gelukkig stoort het niemand van ons.

Bea: Oh.

Rik (*niet zichtbaar*): Hier komt de Grote Vulkaan.

Andrea: Wat?

Rik (*niet zichtbaar*): Deze heet de Grote Vulkaan.

Andrea: Prachtig. Lieverd, kun je ervoor zorgen dat Gijsje deze ook meemaakt. Het kost een kapitaal en hij heeft er nog niks van meegekregen. Lotje, zit niet met je handschoen in je neus.

Bea: Je kunt wel zeggen dat we er zin in hebben, op deze plek. Ik verheug me er enorm op. Hugo ook, hij barst van de goede ideeën. Wat hij onder andere wil gaan doen is....

Andrea: Oh, wat mooi. Sorry, dat ik je onderbreek, maar kijk toch eens wat mooi. Vind je ook niet?

Bea (*bedekt haar oren*): Inderdaad.

Rik (*niet zichtbaar*): Hoe vond je die?

Andrea (*loopt naar de tennisbaan*): Het lijkt wel zonnenschijn, schitterend. Mijn God, wat doet jullie zoontje met dat vuurwerk? Rik, Rik, laat hem daarmee ophouden.

Rik (*niet zichtbaar*): Oh, mijn God...

Hugo: Gert-Jaap, potverdorie Gert-Jaap. Niet doen!

Bea (*tegelijkertijd*): Gert-Jaap. Gert-Jaap, ondeugd! Hugo, houd hem tegen.

Rik (*niet zichtbaar, tegelijkertijd*): Ai, ai, ai.

Hugo: Ondeugende jongen. Foei! (*Hugo gaat de tennisbaan op en verdwijnt uit het zicht. Bea gaat achter hem aan*)

Bea: Goed dan, Gert-Jaap. We gaan meteen terug naar huis. Nu, direct. Ik breng hem terug, Hugo....

Hugo (*niet zichtbaar*): Heb je dat gehoord, Gert-Jaap? Mama brengt je terug. (*ondertussen is Bert het huis weer in gegaan. Rik is te zien midden op de tennisbaan, waar hij onder de voet gelopen wordt door Hugo en Bea die op weg zijn naar Gert-Jaap. Rik gaat naar Andrea*)

Andrea: Ja, dat is goed, Gijs. Gert-Jaap heeft een plasje gedaan op het vuurwerk. Vind je dat niet grappig? Gijs vindt het een giller.

Rik: Goed, dan is het nu tijd voor het grote werk.

Andrea (*roept*): Het is voorbij, Lotje. Je hoeft niet meer te huilen. Papa gaat het grote vuur aanmaken.

Hugo (*niet zichtbaar*): Stoute jongen...

Bea (*niet zichtbaar*): Stoute, stoute jongen.

Rik: Maak je geen zorgen, het geeft niet, Hugo. (*Hugo komt tevoorschijn*)

Hugo: Neem me niet kwalijk. Ik vind het heel vervelend.

Rik: Geeft niet.

Andrea: Steek het vuur maar aan, lieverd.

Rik: Goed. (*Rik gaat af via de tennisbaan*)

Hugo (*komt bij Andrea*): Dat heeft hij nog nooit eerder gedaan. Ik weet niet wat ik moet zeggen.

Andrea: Het komt vast door de opwindning.

Hugo: Hij begint zich zomaar raar te gedragen. Onbegrijpelijk.

Andrea: Doet hij wel vaker dat soort dingen?

Hugo: Nee, dat soort dingen niet. Soms heeft hij wel van die hysterische aanvallen. (*Bea verschijnt op de tennisbaan*)

Bea: Ik breng hem terug.

Hugo: Goed, ik kom ook zo.

Bea: Wacht niet te lang, hij slaapt niet voor jij er bent.

Hugo: Binnen vijf minuten ben ik er.

Bea (*tegen Andrea*): Kan ik hierlangs?

Andrea: Natuurlijk, er zit verderop wel een gat in de schutting. (*roept*) Rik, kun je de schutting een beetje buigen, zodat ze door het gat kunnen? (*Bea gaat af*)

Rik (*niet zichtbaar*): Doe ik.

Bea (*niet zichtbaar*): Kom mee, stoute jongen.

Andrea: Het spreekt natuurlijk vanzelf dat jullie, als dat zo uitkomt, gebruik kunnen maken van onze tuin.

Hugo: Dat is heel...

Andrea: Ze hebben nogal bezuinigd op jullie tuin, hè? Zo groot is het toch niet?

Hugo: Nee, niet...

Andrea: Het lijkt wel of ze deze tuin vroeger precies zo aangelegd hebben dat jullie huisje er nog net naast past. Gelukkig ben je snel klaar met snoeien en maaien, het is maar net hoe je het bekijkt...

Hugo: Ik vind het echt heel naar dat Gert-Jaap.... *(Bert komt op. Hij draagt een dienblad met soepkommen en een bord met knakworsten. Anka, net zo oud als Bert, komt achter hem aan)*

Bert: Soep. *(zet het blad op de tuintafel)*

Andrea: Heerlijk. Dag, Anka.

Anka: Hallo.

Bert: Knakworstjes.

Andrea: Anka, dit is Hugo.

Anka: Hallo.

Andrea: Hugo is onze nieuwe predikant. Woont nog maar net in dat huisje achter onze tuin. Anka komt uit Canada. Ze is de vriendin van Bert.

Anka: Wil je soep?

Hugo: Graag, dank je.

Anka: Geen dank. *(ze roert de soep)*

Bert: Zal ik een kop naar Rik brengen?

Hugo: Nee, laat mij maar, dan kan ik iets terugdoen.

Anka *(geeft Hugo een kop)*: Deze is voor jou.

Hugo: Bedankt.

Andrea: Neem er een worstje bij.

Hugo: Ik zeg geen nee.

Anka *(geeft hem nog een kop)*: En eentje voor Rik.

Hugo: Dank je.

Anka: Alsjeblieft. *(Hugo gaat beladen met worstjes en soep over de tennisbaan naar Rik. Anka met een nieuwe kop)* Deze is voor jou.

Andrea: Dank je wel.

Anka: Wil je ook wat, grote versierder?

Bert: Ja. *(het vuur wordt aangestoken en begint te knetteren)*

Rik *(niet zichtbaar)*: Daar gaat ie dan. Kijk uit, Hugo.

Andrea: Hoera! *(proeft de soep)* Valt me niks tegen.

Anka: De worstjes staan daar. *(ze gaat naar het vuur)*

Andrea: Waar ga je heen?

Anka: Ik sta liever niet in de weg. *(ze gaat af)*

Bert: Ach, ja.

Andrea: Heb ik iets verkeerd gezegd?

Bert: Let maar niet teveel op haar.

Andrea: Wat?

Bert: Laat maar. Ik had haar beter niet mee kunnen nemen.

Andrea: Gisteren was ze erg vrolijk.

Bert: Ze kan ook wel vrolijk zijn, als het haar uitkomt.

Andrea: Oh, Bert. Waarom moet dat geruzie toch altijd in de weekeinden? We vinden het heerlijk als je komt, maar bijna elke keer breng je een vriendinnetje mee waar je het hele weekend tegen loopt te schelden.

Bert: Hoe denk je dat dat komt?

Andrea: Neem er eens eentje mee, die je aardig vindt. *(Bert moet lachen)*

Rik *(niet zichtbaar)*: Daar gaat ie.

Andrea: Fantastisch. Hoera! *(zacht)* Wat bedoel je eigenlijk?

Bert: Zie je dat dan niet?

Andrea: Wat?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto